

די וואונדערליכע מעינים פון 813 א בעריהמטען דעמעקטיוו. 813 פון פאריווער לעבען.

III

דער שרייבער צום גטהיימיש...

עפענט אויף די טיר—האָט ליווען דערמילך געהערט דעם דירעקטאר'ס שטיב. — עס איז אונגעליך צו עפענען... דער שליסל דרעהט זיך נישט... מען וועט מווען אויפגעקען. — עפענט אויף, ליווען! — און איראפאס'ס שיקאל, מיט האָט אַך פֿרעגעהט זיך יעצט, זאל אַך שוועקאָפֿערן צוליב אַך? — צו שטימען, האָט ער דאָן געזאָגט: — יאָ... יאָ... דו ביזט גערעכט, די דאָקומענטן זענען דאָרט... האָט פֿאַר גרויסערמיטע אונטערגעהאָנגט. — דרויסען האָט מען געאַרבעט דעם שלאָס אויפֿצוריסען. — ליווען האָט קלערעדיגט אַ פֿרעג געטוהן שטימען: — און פֿאַר'ן מיט האָט דער גרויסערזאַך גאַרנישט געפֿרעגט? — דער גרויסערזאַך איז געשטאַרבֿען פֿון לונגען-געשנידונג... דאָס האָט געווען ס'ה אַפֿינגע מען. די גאַנצע צייט איז ער געלעבן אַהן בע-וואוסטן. מיטגענומען האָבען עפעס זינען ליווען זיך געזעהט, ווי ער וואָלט זיין פֿרוי וועלען געטרעקען אַ גרויסען סוף, נאָר ער האָט נישט גערעכט... פֿאַר'ן מיט האָט ער צוזאַמענגענומען אלע זינען בחות און אויף אַ קליין שטיקל פֿאַ-פֿיער אויפֿגעשריבען איינען חרשער... — ליווען האָט מען געווען אויפֿגעשריבען אַ שטעלעך? — מען האָט נעמעט גאַרנישט געקאָנט דורכלעזען... בלויז קלאָר זענען געווען אויפֿגעשריבען דריי ציפֿערן: 8, 1 און 3... — 818 גוט, אַך חיים שוין... חרשער? — דערמילך האָט מען געקאָנט אויפֿגעשריבען דאָס וואָרט: 8, 1 און 3. — אזוי? 818 און, פֿאַפֿאַר? דאָס זענען זיכער די ציפֿערן, לויט וועל-כֿען מען קאָן די דאָקומענטן געפֿינען? דער שליסל פֿון געהעמיש? — עס הייבט אויף אויס... — דעם שלאָס האָט מען דערוועלט פֿון דרויסען גענומען ארויסרייסען. לוי-פען האָט דעם שלאָס אָנגעכאַט מיט זינען הענד און איהם נישט געלאָזט שלעפען.

הער דירעקטאר, איהר העקס דאָך אויף דעם טורמע-נאָטשאַליק, וועלכער שלאָפֿט אזוי געשאַקט... דאָס איז נישט העלפֿליך... שטימען, האָט איז געווען דער סוף פֿון דעם הערזאָג'ס פֿרוי? — זי איז באַרד נאָך איהר מאַנס מיט אויך געשאַרבען; פֿון ענטח נפש... — נ, און וואָס איז געוואָרן מיט'ן ווען? — דער גרויסערזאַך האָט קענעט נאָך זיך נישט איבערגעלאָזען... ער האָט נישט געהאַט קיין שוועסטער און נישט קיין ברודער... דאָס קינד האָט צו-גענומען דער דיענער, מיט פֿריינד, ער האָט איהם אוועקגעפֿיהרט וועט פֿון דער הייס און איהם ערזינען אונטער'ן נאָמען פֿיער לערויק, דער יונגעל איז געווען מיט אַ זעהר שלעכטן בערעמער, און אַ שטענדיג פֿריהאַרען און דער הער-זאַך געפֿלאָען פֿון דיענער און איז פֿערישעוואָרען געוואָרען... — און פֿיער לערויק האָט געוואוסט זיין ריכטיגען נאָמען? — יאָ, דער דיענער האָט איהם זאָגאַר געוועזען דאָס שטיקל פֿאַפֿיער, אויף וועלכען זיין פֿאַפֿער האָט געהאַט אויפֿגעשריבען די ציפֿערן: 818... — און דו האָסט קענעט הענען געהעמישט נישט דערזעהלען? — אַ הייז קעמלעכען קענעט נישט... אַך האָב איהם געגעבן דאָס צעמעלע בלויז דורכצולעזען דאָס צעמעלע נישט האָב אַך אָבער ביי מיר גע-לאָזען... יעצט זעה אַך, אַז אַך האָב נאָנט גוט געטוהן... — און וואו געפֿינט זיך דאָס צעמעלע? — ביי מיר. — און האָסטו עס גוט געהאַלטן? קאָן מען זיין רוחיג? — איהר ענטע זיין רוחיג? אַך האָב דאָס צעמעלע און אַ זיכערן אָרט געהאַלטן... קענער העקס עס פֿון מיר נישט ארויסגעקעטען, אַזוי איהר, הערר ליווען... — גוט... נאָר געדענק, שטימען, אַז מען שפּאַנירט זיך נאָך און דין לעבען איז אַן עפֿאַר... — אַך וועט עס, אַך מוז דערום זיין ווער פֿאַרוויכט, דען ביי'ם קלענס-מען פֿאַלשען שריט בון אַך אַ פֿערילירער.

די שרעקליכע סודות.

א וועלמען שפאנענדר ראמאן פון לאדווער לעבען. געארבעט פון 5. שרייבער.

האָט איז?—האָט פֿרייז געפֿרענט. דו האָסט מיר מורא דין טאָכטער צו געפֿינען? — דאָס דוקא נישט... האָט פֿריש געפֿרענט, נאָר אַך האָב מורא, אַז דו זענען וועט זיך אַלען נישט וועלען דיר אַנטווערן? — אַך פֿערשטע דיר נישט, וואָס מיטמיר דערמיט? — דו זענען וועט דאָך אַהראי וועלען וועסט די סיבה פֿון דעם דאָנען פֿלוצלונגען אָפֿפֿאַר קיין אַיטלעך, ווי האָסטו איהר עס ערקלערען? — דאָס איז אַ קלעניגקייט, אַך וועלען שוין געפֿינען עפעס אַ פֿאַסערען פֿרוי, זי רוחיג און פֿעלאָן זיך אויף מיר. — ווי אָבער, אויב זי וועט נישט וועלען איצט אָפֿפֿאַרען פֿון ווערט? — פֿאַרוואָס זאל זי עפעס נישט וועלען? — הייל דאָ געפֿינט זיך בלאָך, און דו האָסט פֿערגעסען, אַז ערשט איז געגען מען, ווי זי האָט ענדליך זוכה געווען צום גלוק זיין בלה צו הערען, אַך פֿיין וועקער, אַז זי וועט זיך איצט נישט אויף ליכט וועלען שרען פֿון איהם. — וויקליך!—האָט פֿרייז אויסגערופען און געקומען אַ גאַנצן פֿרישען פֿערוואַרעטען מיט, אויב אזוי ברודער, וועסטו, דוכט מיר, מווען דו זענען נאָך געווען צייט דאָ אַפֿעלאָזען, און דו וועסט דערוועלט אַלען פֿאַררען. — דאָס איז קיין פֿאַל נישט!—האָט פֿריש אויסגערופען.— אַהן מיין טאָכ-פֿער רוחיג אַך זיך פֿון אָרט נישט! — אָבער פֿריש! רעד דאָך נישט קיין גרויסערען, פֿערגעס נישט, אַז דאָ האַטעלען זיך אום דין פֿריהייט, פֿיליכט אום דין לעבען. — וועלען אַיטל אַיטל אַך וועלען מיר דו זענען נישט שרען, אַך קען שוין פֿון לאַנג בלויז צוליב מען טאָכטער, און אויב מיר וועט אַיסקומען זיך צו שרען פֿון איהר, איז מיר בעסער דער מיט. — נאָר דו וועסט זיך דאָך נישט שרען פֿון איהר אויף אַפֿינג, און אַ געווען צום אַרום וועט זי זיכער אַלען שרען צו דיר. — וועסטו נישט אַפֿעלאָזען, און דו וועסט דערמיט וועט זיך בלאָך איהר אזוי פֿערילירען, אַז זי וועט בעסער וועלען ביי איהם דאָ בליבען, אַפֿער צו מיר פֿו גאַרען? — שוין וועסטו האָט זי אַך געזאָגט אַז עצה?

ריכטיג, דו מוזט זיין פֿאַרוויכט, געדענק, אַז אַין אַ חרש אַרום ווע-לען מיר בידע צוזאמען אַרבעטפֿאַהרען קיין וועלען און מיר וועלען זיך געהען וועקן די דאָקומענטן... — און ווען מען וועט מיך יעצט פֿאַר מיין בעדער אַרבעטען און פֿורעם? — וועל אַך דיר בעפֿרענען? דו האָסט מיר אַלץ געזאָגט. — אַפֿי, מערער האָב אַך נישט, וואָס צו זאָגען. — אויב אזוי וועל אַך זיך עפענען די טיר... — ליווען האָט פֿריש אויפֿגעקענט די טיר און מיט אַ שטיקל בערעכט דעם טורמע-דירעקטאר בעפֿערקענדיג: — אַך וועט נישט, הערר דירעקטאר, ווי אַך זאל זיך פֿאַר אַך ענט-שולדיגען... — דער דירעקטאר און אלע אנדערע בעזאָמטע זענען געשטאַנען בלאָס און אויפֿגעקענט און דערווענדיג דעם טורמע-נאָטשאַליק און דעם העכטער לע-בענדיג אויסגעשטרעקט אויף דער ערד, האָבען זי וועלען אויסגעשרייען: — איהר האָט זי דערהינגען? — נין—האָט ליווען מיט אַ שטיקל געענפֿעלט—ליווען איז נישט קיין מערער און זי זענען נישט פֿאַר... נעמט אַ טיק, אַס געווענט זיך דאָך שוין אַפֿער פֿון זי... נ, ווי הייב זיך אויף. — דער טורמע-וועקער האָט זיך אויפֿגעוואָרען, ציטערענדיג ווי אַ בלאָס. — און דער צווייטער?—האָט דער דירעקטאר געפֿרענט, זיך אַהרענדי-דין צום נאָטשאַליק. — ער איז בלויז אַפֿיסל איינגעשלאָפען... עס האָט איהם אַפֿסלום גאַר-נישט פֿאַסירט, הערר דירעקטאר... ער איז מיר פֿאַן צוועלע אַרבעטען... אַך האַלט פֿאַר מיין פֿליכט צו געסען אום ענטשולדיגען ביי אַך... — גענוג שוין פֿלאַפֿען... שווינגט?—האָט דער דירעקטאר אויסגע-שרייען און זיך ווענערענדיג צו די העכטער האָט ער בעפֿעהלען: — האַלט איהם... פֿיהרט איהם צוריק אַהן זיין קאַסער... ווענען דעם צווייטער... — נאָר דעם בעפֿעהלען ווענען שטימען האָט ליווען נישט געהערט. אונטער אַ שטאַרקער וואָך האָט מען ליווען אָנגעפֿיהרט און זיין קאַסער, ער האָט זיך און דעם מאַמענט נאָנט ווענען איינגעקערט מיט שטימען גורל; ער האָט געהאַט וויכטיגע זאָכען, ווענען וואָס צו טראַכטען. ער האָט זיך באַרד אויסגעוואָרען אויף זיין בעס און געטוען טראַכטען ווענען זינען וועכערדיגע פֿלענער. — ענדליך בין אַך געוואָרן געוואָרען קעמלעכען פֿאַפֿיער?—האָט ער אַ צופֿירערענער צו זיך געזאָגט און איז איינגעשלאָפען.

דריטער קאפיטעל.

I.

ווי אזוי ליווען קאַרטעפֿאַנדירט פון דער טורמע...

ליווען האָט זיך גערעכט, אַז ער זאל געקומען אַ גרויסע שטראַף, נאָר צו זיין געטוען פֿעריאָווערונג האָט מען איהם און קאַרענער נישט אַרבעטען. — און אַ פֿאַר שעה אַרום גאָבן פֿאַרפֿאַר און דער טורמע-דירעקטאר אַרביי-געקומען זיך ליווען און קאַסער און איהם ערקלערט, אַז ער געזענט יעדע שטראַף פֿאַר אונזליך. — נאָך מערר ווי אונזליך—האָט ליווען געענפֿעלט—עס איז געפֿעהר-ליך, אונטערוועקען און קאַרטעפֿאַנדירטען... — פֿאַרוואָס מיט איהר אויף? — גאַנץ איינפֿאַך, איהר קומט דאָך יעצט פֿון פֿרעפֿעקטור, וואו איהר האָט איבערגעגעבן אַ בעריכט ווענען מיין שרעקליכען פֿערייכען... עס איז וואָהר אַ איהר האָט זיך פֿערייכעט, אַז ס'פֿאַרמאָגט איהם געבראַכט אַפֿערילירענדיג אויך אַ איהר האָט ווענען דער ערלויבניש אָנגעפֿרענט און מען האָט אַך גע-ענפֿערט, אַז אַלץ איז אַן אַרדונג? — פֿון וואָנען וועסט איהר עס אַלץ? — אַך וועט נאָך מערר... וועל פֿון דער פֿרעפֿעקטור האָט אַך געענט-פֿערט געברענגט אַנצענט, אַך וועט אויך, אַז מען האָט פֿאַר געטאָכט אַנאָיט-פֿאַרשונג און עס האָט זיך אַרויסגעשפֿעלט, אַז די ערלויבניש איז געווען אַ נע-פֿלעשטע... יעצט וועט מען די פֿעלשער, נאָר אוממוס איינער מיר—איהר וועט זי נישט געפֿינען... — דער טורמע-דירעקטאר האָט אַ שטיקל געטוהן און ליווען האָט וועכער געדעמט: — איהר האָט אויך גענומען אויספֿאַרשען מיין פֿריינד סמראַנא, און ער האָט גאַרנישט געלעקט און ערקלערט, אַז ווי ריכטיגער גאַנצען און שטימען... עס שפֿעלט זיך אזוי אַרום אַרויס, אַז דער צווייטער ליווען האָט אַרביי-גע-בראַכט און טורמע סאַכע אַ פֿערוואָן, וואָס ער האָט געדאַרפֿט און מיט איהם געשמועסט אַ גאַנצע שעה... נישט וואָהר אַ סאַנאַרל אַז נ, וועכער צושטרען די געשמועס האָט פֿאַר אַך נישט שצן געווען, האָט איהר דערום געשלאָסען דעם

גאַנצען ענין צו דערשטיקען... יאָ אַך זיין גערעכט אַ איהר האָט שטימען געפֿרעט און יעצט זענט איהר, הערר דירעקטאר, געקומען צו מיר פֿתּוּרען און-פֿעריאָווערונג, אַז אַך זאל מאַכען אַ שווינג פֿון גאַנצען פֿאַרפֿאַר... אַך האָט געפֿרענט: — אַזוי וועל אַך זיך עפענען די טיר... — גאַנץ ריכטיג—האָט דער דירעקטאר געזאָגט מיט אַ געלעכטער—מען קאָן שטינג, אַז איהר זענט אַ נביא... נ, זענט איהר מסכים אַז די בעדינגונגען ליווען האָט זיך צולאָט: — איהר מיט ריכטיגער, צו אַך וועל ערפֿילען איינער ביסעל... יא, הערר דירעקטאר, איהר קאָנט געווענען איינער העכערע נאָטשאַלסטוואָ, אַך וועל שווינגען... און די צייטונגען וועל אַך ווענען דעם נישט מיטשפּילען, דער דירעקטאר איז אַרויסגעגאַנגען און ליווען האָט זיך גענומען צו דער צופֿרידן.

צופֿרידן האָט ער יעצט געהאַט פֿיעל, אַז ווען איינע איינע שרעכען פֿון געבען יעדען טאָג איינגעטרעטען די ברודער דורוועל און אויסצורעכענען דעם ווייטערדיגען פֿלאַן פֿון זיין מענטשליכע, איז ער געווען בעשעפֿטיגט מיט טאָכען קאַרעטען.

אלע אַרעסטאַנטען האָבען און טורמע מיט עפעס זיך בעשעפֿטיגט, ליווען האָט פֿאַר זיך אויסגעקלעבען צו טאָכען קאַרעטען און דורך דער אַרבייט האָט זיך איהם איינגעגעבען צו שפּען און אַ שטענדיגער פֿערייכען מיט זינען מען-שען, ער פֿלעגט יעדען פֿריהאַרען בעקומען אַ פֿעקעל פֿאַפֿיער, פֿון דעם אויס-קלעבען קאַרעטען און דאָן עס אָנגעגעבן, ער האָט אָנגעכאַט מיט זינען מענטשען, אַז ווי זאלען אונטערקויפֿען דעם אָנגעשטעלטען פֿון דער פֿריינד, פֿאַר וועלכער ער האָט די קאַרעטען געאַרבעט און אזוי אַרום האָט ער געוואַרט מיט אונטערדול, אַז אויף אַ פֿעקעל פֿאַפֿיער וועט ער אַן אַ שטיקל פֿריהאַרע-נען געקומען אַ מעלדונג דורך אַ וואַסער-שריפט פֿון זינען מענטשען.

איז אַ פֿאַר מען אַרום האָט ער וויקליך בעפֿערט אויפֿן פֿעקעל אַ זינען, ער האָט באַרד אַרויסגענומען אַ קליין פֿלעקעלעך מיט אַזוי וואַסער, האָט ער האָט געהאַט זיך, נאָס געטאָכט מיט'ן וואַסער דאָס צעמעלע אויפֿן פֿעקעל און איז אַ פֿאַר מיטען אַרום האָבען זיך אויפֿן צעמעלען בעוועגען קלאָרע און דיטליכע וועכער און פֿאַרוואָן. ער האָט באַרד פֿאַלגענעם דורכגעלעזען:

אַלץ איז אַן אַרדונג, שטימען איז פֿריי, זשענעווען איז געווען און בעזוכט אַפֿט די קראַנעק אַלמנה קעטעבאָך ביי איהר אין האַפֿעל, ברויטאַר, זי טרעפֿט זיך אַך מיט פֿיער לערויק, איהר קאָנט ענטפֿערן אויפֿן זעלבן וועג, עס איז קיין שום געפֿאַהר נישטאָ. אזוי אַרום האָט זיך ליווען איינגעגעבן צו קאַרעטען און זינען מענטשען דורך די קאַרעטען, זיך אָנגעהויבען בעוועגען גאַנצען און גראַן ווערנאָל פֿון ליווען.

די ערשטע גאַנצען איז געווען, אַז ליווען האָט זיך איינגעגעבן צו ענט-פֿען זעהר וויכטיגע און געהעמישטע דאָקומענטען און אַז נאָר אַן זיכען וועט ליווען די דאָקומענטען פֿערייכען אַלען.

די דאָנען ידועה האָט אַן פֿאַרזי אַרויסגעוואָרען אַ שטורמישע סענסאַציע, פֿאַס פּובליקום, וואָס האָט שטימען בעוואַנדערט ליווען'ס מעשים און איהם געהאַלטען פֿאַר אַ וואַונדער-מענטש האָט געוואַרט מיט דער גרעסטער שפּאַנג אויף דעם טאָג ווען ער וועט די געהעמטע דאָקומענטען פֿערייכען אַלען.

און אַ פֿאַר מען אַרום האָט זיך בעוועגען אַ גרעסערע גאַנצען און דער איינגענער צייטונג מיט אייניגע פֿריינד ווענען איהרעלע פֿון די דאָקומענטען, ער האָט געפֿאַרען דעם פּובליקום, אַז די דאָקומענטען זענען וויכטיגע פֿאַרלישע אַפֿיער, אַז דאָרט געפֿינען זיך ביסמאַרק'ס מענטשען, אַז די דעפֿעסע רעגירונג וועט אַרום די דאָקומענטען און קענער וועסט נישט, וואו זי געפֿינען זיך, און אַ פֿאַר מען אַרום וועט זיך איהם איינגעגעבן, האָט ליווען געענדיגט, נאָהאַר צו ווערען, וואו זי געפֿינען זיך.

און אַ פֿאַר מען אַרום האָט ער ווערער מיטגעשפּילט, אַז די דאָקומענטען געפֿינען זיך און שלאָס העלדענדיג, נאָר מען וועסט נישט אויף וועלכען אָרט.

— און 4 טעג אַרום וועט זיך מיר איינגעגעבן, האָט ליווען פֿערייכערט דעם אָרט געהאַר צו ווערען. — דאָס פּובליקום האָט דעם טאָג געוואַרט מיט אַלע אונטערזעהער שפּאַנג, נאָר ווי פֿערייכעלט ווענען אלע געוואָרען, ווען דעם טאָג און אויך צו פֿאַר-געבן איז קיין שום ידועה און צייטונג נישט געקומען.

— האָט איז געשעהן?—האָבען אלע זיך געפֿרענט. — שפּעטער איז מען דערנאָנגען, אַז מען האָט דער פֿאַרזי מיטגעשפּילט, ווי אזוי ליווען קאַרטעפֿאַנדירט און די צייטונגען און מען האָט ביי איהם צו גענומען די אַרבייט צו טאָכען קאַרעטען.

דער פֿאַסט-פֿעקטורער צווישען ליווען פֿון טורמע סאַכע מיט דער וועלט איז פֿלוצלונג איבערגערייסען געוואָרען.

אויספֿעהלען זיך וועט דיר שוין איצט נישט געלינגען, דו קאָנט נאָך דאָ בע-וועלען זיין נאָך אַ טאָג, נאָך אַ טאָג, נאָר קיים האָט מען שוין אַ חשד אויף דיר, וועלען שוין רינגעל שטאַמט נישט רוחיג, ביז זי וועלען דיר אויסוועקען און דיר פֿאַקען, וואָס זשע וועסט האָבען אויסגעפֿיהרט דערמיט? דו וועסט געהן און מירען שרען, און רוסענדיג—האָט דאָן מיט דושיגען ווערען? זי וועט זיין אונגליקליך, פֿערייכען? אויב אָבער דו וועסט דערוועלט אַלען אונטערוועקען און זי וועט דאָ בליבען, בעקומען די מעגליכקייט זיך וועסט צו זאָרען ווענען איהר, איהר גלוק פֿערישעלעך, זי גלוקליך טאָכען, איז אויב דו לעבעסט און אַן אַפֿיער, מיטווע טאָכען אויס לעבען צו איהר זיך דערוועלט מיט איהר שרען, ביז זי וועט אַלען איינגעשטען צוריק צו לעבען מיט דיר צוזאַמען. די דאָנען מענטש האָבען געוואַרט, און פֿריש האָט זיך אָנגעהויבען צו וועלען, דאָן האָט פֿרייז נאָך מיט מערער הייז איהם אָנגעהויבען אייבערדען, ביז דעם האָט אַיבערגעפֿרעט. — גוט!—האָט פֿריש געזאָגט.—אַך פֿון גרעם פֿאַרנען אָפֿצוואַהרען אַהן דושיגען, נאָר אונטער איין בעדינגונג, — נ, וועלכען בעדינגונג? — אַז אַך זאל זיך קאַנען מיט איהר געווענדיגען. — וואָס? די וועלט אַפֿער ריזיקירען צוריקגעווען און דין הייז? — אויב אַך קאָן צו איהר נישט געהן, פֿרעגט זי אַ הער צו מיר. — אָבער דאָס איז געפֿעריגליך? און אַזוי דעם, ווי וועסטו איהר ערקלע-רען, פֿאַרמאָגט דו מיט זיך מיט איהר זעהן און אַ פֿריינדען אָרט? — מיט וואָס די וועלט? ערקלער וואָס דו וועלט? נאָר זעהן זיך און געווענען זיך מיט איהר פֿאַר מיין אָפֿפֿאַהר מיט אַך אַן אַנדערש וועל אַך נישט אָפֿפֿאַהרען און קיין פֿאַל? מיין שרעקט דאָס האַרץ אזוי... אַך פֿרהל, אַז אויב אַך וועל פֿון דאָנען אַהעפֿאַהרען, וועל אַך זי שוין קיין פֿאַל סעידר נישט זעהן, און די וועלט, אַך זאל זיך מיט איהר אַפֿילו נישט געווענען, זאל זי צום לעצטען פֿאַר אַן אַרבעטען נישט צוריקגען.—נען, דאָס איז אַפֿיער מיטן בחות, אַך מוז זיך זעהן מיט איהר אַך מוז, און מוז, און מוז אַפֿילו מיטן לעבען קאַסען? — נ, האָט דאָס פֿאַל שוין פֿרייז אויך געטוהט גאַנצען, עס איז געבליבען, אַז פֿרייז וועט טאָרען זינער זעלפֿען מיט עפעס אַ פֿרויז געווענען דושיגען און בראַנעקען איהרונג, וואו זי וועט זיך זעהן מיט איהר פֿאַסטער, פֿריש וועט זיך זעהן זיין וועט זיך צוריק איבערזעהן און זינען איינגעכט מלוכשים, און פֿעגליך אַז עס וועט געלינגען דושיגען אזוי אָפֿצוואַהרען, אַז איהר וועט קיין חשד נישט איינפֿאַלען, און פֿריש האָט און האַרצען אַפֿילו נישט געווענען, זאל זי צום לעצטען פֿאַר אַן אַרבעטען נישט צוריקגען.—נען, דאָס איז אַפֿיער מיטן בחות, אַך מוז זיך זעהן מיט איהר אַך מוז, און מוז, און מוז אַפֿילו מיטן לעבען קאַסען? — נ, האָט דאָס פֿאַל שוין פֿרייז אויך געטוהט גאַנצען, עס איז געבליבען, אַז פֿרייז וועט טאָרען זינער זעלפֿען מיט עפעס אַ פֿרויז געווענען דושיגען און בראַנעקען איהרונג, וואו זי וועט זיך זעהן מיט איהר פֿאַסטער, פֿריש וועט זיך זעהן זיין וועט זיך צוריק איבערזעהן און זינען איינגעכט מלוכשים, און פֿעגליך אַז עס וועט געלינגען דושיגען אזוי אָפֿצוואַהרען, אַז איהר וועט קיין חשד נישט איינפֿאַלען, און פֿריש האָט און האַרצען אַפֿילו נישט געווענען, זאל זי צום לעצטען פֿאַר אַן אַרבעטען נישט צוריקגען.—נען, דאָס איז אַפֿיער מיטן בחות, אַך מוז זיך זעהן מיט איהר אַך מוז, און מוז, און מוז אַפֿילו מיטן לעבען קאַסען? — נ, האָט דאָס פֿאַל שוין פֿרייז אויך געטוהט גאַנצען, עס איז געבליבען, אַז פֿרייז וועט טאָרען זינער זעלפֿען מיט עפעס אַ פֿרויז געווענען דושיגען און בראַנעקען איהרונג, וואו זי וועט זיך זעהן מיט איהר פֿאַסטער, פֿריש וועט זיך זעהן זיין וועט זיך צוריק איבערזעהן און זינען איינגעכט מלוכשים, און פֿעגליך אַז עס וועט געלינגען דושיגען אזוי אָפֿצוואַהרען, אַז איהר וועט קיין חשד נישט איינפֿאַלען, און פֿריש האָט און האַרצען אַפֿילו נישט געווענען, זאל זי צום לעצטען פֿאַר אַן אַרבעטען נישט צוריקגען.—נען, דאָס איז אַפֿיער מיטן בחות, אַך מוז זיך זעהן מיט איהר אַך מוז, און מוז, און מוז אַפֿילו מיטן לעבען קאַסען? — נ, האָט דאָס פֿאַל שוין פֿרייז אויך געטוהט גאַנצען, עס איז געבליבען, אַז פֿרייז וועט טאָרען זינער זעלפֿען מיט עפעס אַ פֿרויז געווענען דושיגען און בראַנעקען איהרונג, וואו זי וועט זיך זעהן מיט איהר פֿאַסטער, פֿריש וועט זיך זעהן זיין וועט זיך צוריק איבערזעהן און זינען איינגעכט מלוכשים, און פֿעגליך אַז עס וועט געלינגען דושיגען אזוי אָפֿצוואַהרען, אַז איהר וועט קיין חשד נישט איינפֿאַלען, און פֿריש האָט און האַרצען אַפֿילו נישט געווענען, זאל זי צום לעצטען פֿאַר אַן אַרבעטען נישט צוריקגען.—נען, ד

